

U M O W A

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Tunezyjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Republiki Tunezyjskiej, zwane dalej "Umawiającymi się Stronami",

pragnąc przyczynić się do rozwoju przewozów drogowych podróży i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Postanowienia niniejszej Umowy mają zastosowanie do przewozów osób i ładunków pochodzących z lub przeznaczonych na terytorium jednej z Umawiających się Stron lub w tranzycie przez to terytorium, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2

1. Określenie "przewoźnik" oznacza osobę fizyczną lub prawną, która bądź w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej bądź w Republice Tunezyjskiej ma, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej państwa, prawo wykonywania przewozów drogowych.

2. Określenie "pojazd" oznacza pojazd samochodowy z napędem mechanicznym, jak również jego przyczepę lub naczepę, które są przeznaczone do przewozu:

- a/ więcej niż 8 osób siedzących, nie licząc kierowcy,
- b/ ładunków.

Artykuł 3

1. Przewozy regularne podróżnych autobusami między obu państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria wymagają uprzedniego zezwolenia.

2. Właściwa władza każdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenia na przewóz wykonywany na jej terytorium.

3. Tryb i warunki wydawania zezwoleń są ustalane wspólnie przez właściwe władze Umawiających się Stron.

Artykuł 4

Przewozy osób inne niż przewozy regularne wykonywane przez przewoźników jednej z Umawiających się Stron pojazdami zarejestrowanymi na terytorium tej Umawiającej się Strony wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony, z wyjątkiem następujących przewozów:

- a/ przewóz tych samych osób tym samym pojazdem podczas całej podróży, której punkt początkowy i końcowy jest położony na terytorium państwa rejestracji pojazdu, przy czym żadna osoba nie została zabrana albo pozostawiona podczas przejazdu;
- b/ przewóz grupy osób z miejsca położonego na terytorium państwa rejestracji pojazdu do miejsca położonego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, przy czym pojazd opuszcza próżny to terytorium lub zabiera na terytorium państwa rejestracji pojazdu grupę osób pochodzącą z tego terytorium.

Artykuł 5

1. Przewozy ładunków pochodzące z lub przeznaczone na terytorium jednej Umawiającej się Strony lub w tranzycie przez to terytorium podlegają systemowi zezwoleń, z wyjątkiem przewozów wyszczególnionych w Protokóle, o którym mowa w artykule 15 niniejszej Umowy.

2. Właściwe władze obu Umawiających się Stron corocznie przekazują sobie wzajemnie równą ilość zezwoleń, in blanco, ustaloną we wspólnym porozumieniu.

3. Jedno zezwolenie ważne jest na jedną podróż na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

4. Sposoby stosowania i wzór zezwolenia będą ustalone we wspólnym porozumieniu między władzami obu Umawiających się Stron.

Artykuł 6

1. Przewoźnicy każdej Umawiającej się Strony mają prawo wykonywać przewozy ładunków a także jazdy w stanie próżnym dla zabrania ładunku lub po jego wyładowaniu:

a/ między jakimkolwiek miejscem na terytorium jednej Umawiającej się Strony i jakimkolwiek miejscem na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

b/ w tranzycie przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony mają prawo zabierania ładunku powrotnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 7

1. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania na swoim terytorium specjalnych zezwoleń na przewozy wykonywane pojazdami samochodowymi, których ciężar lub rozmiary, z ładunkiem lub bez ładunku, przekraczają ciężar lub rozmiary dopuszczone na tym terytorium.

2. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie również prawo wymagania specjalnego zezwolenia na przewozy materiałów niebezpiecznych.

Artykuł 8

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni podczas przewozu realizowanego w ramach niniejszej Umowy do wykonywania przewozów podróжных i ładunków między dwoma miejscami położonymi na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni do wykonywania przewozów podróжных lub ładunków między terytorium jednej Umawiającej się Strony, a państwem trzecim chyba, że uzyskają na to specjalne zezwolenie właściwej władzy drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 9

Zezwolenia wymagane zgodnie z niniejszą Umową powinny znajdować się w pojazdach samochodowych każdej Umawiającej się Strony wykonujących przewozy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony oraz powinny być okazywane na żądanie właściwych organów.

Artykuł 10

Pojazdy samochodowe zarejestrowane na terytorium jednej Umawiającej się Strony będą zwolnione na terytorium drugiej Umawiającej się Strony od podatków i opłat związanych z posiadaniem i ruchem pojazdów oraz z wykonywaniem przewozów.

Artykuł 11

Prawa jazdy, wydane przez właściwą władzę jednej Umawiającej się Strony i ważne na jej terytorium, będą uznawane za ważne na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 12

1. Paliwo i materiały pędne zawarte w przewidzianych przez konstruktora zbiornikach pojazdów samochodowych są zwolnione od wszelkich podatków, należności i opłat.

2. Części zamienne przeznaczone do naprawy pojazdów są zwolnione od należności i opłat przywozowych. Części zamienione będą odesłane z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Artykuł 13

Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony oraz załogi pojazdów samochodowych wykonujący przewozy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony obowiązani są przestrzegać przepisów prawnych dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego, obowiązujących na terytorium Umawiającej się Strony.

Artykuł 14

Rozliczenia i płatności wynikające z działalności przewozowej realizowanej w ramach niniejszej Umowy będą dokonywane zgodnie z umowami płatniczymi obowiązującymi między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 15

Właściwe władze Umawiających się Stron uzgodnią sposoby stosowania niniejszej Umowy w Protokóle sporządzonym w tym celu.

Artykuł 16

Właściwe władze obu Umawiających się Stron wyznaczą przedstawicieli, którzy będą zbierać się w ramach Komisji Mieszanej na przemian na terytorium każdej z Umawiających się Stron, w celu:

- a/ ustalenia we wspólnym porozumieniu ilości zezwoleń, o których mowa w artykule 5 niniejszej Umowy,
- b/ ustalenia wzorów zezwoleń i zbadania sposobu ich wydawania,
- c/ rozwiązywania wszelkich trudności, które ewentualnie mogłyby powstać podczas wykonywania niniejszej Umowy,
- d/ wprowadzania zmian postanowień Protokółu, biorąc pod uwagę rozwój przewozów drogowych między obu państwami i przepisami prawnymi obowiązującymi w każdym państwie.

Artykuł 17

Umowa niniejsza podlega zatwierdzeniu zgodnie z postanowieniami konstytucyjnymi lub prawem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu wymiany not stwierdzających to zatwierdzenie.

Artykuł 18

Umowa niniejsza zawarta jest na okres jednego roku. Ulega ona automatycznemu przedłużaniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na sześć miesięcy przed upływem danego roku kalendarzowego.

Sporządzono w Tunisie dnia 24 grudnia 1980 roku w dwóch egzemplarzach, w języku francuskim.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

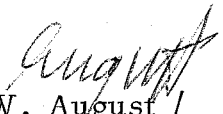
/Stanisław Kociołek/

Z upoważnienia
Rządu Republiki Tunezyjskiej

/Sadok Ben Jomaa/

Za zgodność przekładu z oryginałem:

Ministerstwo Komunikacji
Departament Współpracy Gospodarczej
z Zagranicą

/ W. August /
Dyrektor Departamentu